

Hacı Hasan Efendi

– Mikdadi · 25 Aralık 2015

Hacı Hasan Efendi

Bin dokuz yüz dokuzda Çaykara Akdoğan' da
Bir güneş doğmuş idi hacı Hasan doğanda

Mehmet Zeki efendi gözünün nuru doğmuş
O nurun intişarı cehli-zülami boğmuş

Küçük yaşta kaybetmiş anne ve babasını
Allah takdir etmişti bir yetim kalmasını

Bin dokuz yüz on dörtte daha dört yaşındayken
Şehit oldu babası cihan savaşındayken

Annesi Akile'nin boynuna sarılmıştı
Artık yetim kalmıştı babadan ayrılmıştı

Altı yaşında iken annesi de ölmüştü
Artık bu yaştan sonra amcasında kalmıştı

Ondan üç sene küçük bir kız kardeşi vardı
Bu iki yetime de amcaları bakardı

Anneannesi sağdı o da yardım ederdi
Onları okşar sever ah yavrularım derdi

Bin dokuz yüz on yedi hepten yetim olmuştu
Anneannesi öldü amcasına kalmıştı

Bir Peygamber varisi benzer Peygamberine
Sünetellahi derler Allahın takdirine

Ömrünün her safhası sünnete uygun idi
Çaykarada son âlim vatanda saygın idi

Peygamberin geçtiği her yoldan o da geçti
Merhum Hasan doğarken onun yolunu seçti

Küçük yaşta başladı ilim talep etmeye
Mahalle camiine her gün gidip gelmeye

Hacı Hamdi efendi camide imam idi
Oradan başlamıştı ilk adım tamam idi

Sarf derslerini aldı Kovacık imamından
İmam Salih efendi çok memnun idi ondan

Zor şartlardan dolayı derse ara vermişti
Bir terzinin yanına çıraklığa girmişti

Hüseyin Sevinç usta meslek öğretiyordu
Altı ayda terk etti okumak istiyordu

Çıraklığı bırakıp kendini ilme verdi
Rahmetullahi aleyh okumayı severdi

İlkokula kaydoldu dörde kadar gitmişti
Fakirlik sebebinden okulu terk etmişti

Daha sora elli de dışardan imtihanla
Diplomasını aldı her şey mümkün zamanla

Üç ahbap Kemal Parlak Hasan Erol'la bile
Yeniden okumaya başladılar şevk ile

Tayyip Zühtü efendi asıl hocası oldu
Aradığı bu idi kendini onda buldu

İlim talep etmektir gecesi ve gündüzü
Ona yön veriyordu hocasının her sözü

Bu arada merhumun geldi askerlik çağı
Allah'tır takdir eden olanı olacağı

Kura Trabzon'a çıktı sıhhiye onbaşı
Ondan sorulsa gerek askerlerin aşısı

Askerden döner dönmez Kemal Parlak'ı buldu
İlimi tahsil için onun zemili oldu

Üç dört sene kalmıştı hocasının yanında
İlim tahsil eyledi bu vaktin her anında

O zamanlar çok zordu, yasak idi diraset
Her şeye çare bulur müminde ki feraset

İki arkadaş gece hocasına giderdi
Eğer yakalansalar ziyaret falan derdi

Askere gidip geldi henüz hafız değildi
Altı ay bir müddetle bu konuya eğildi

Kociyos ta oturan hafız Ethem efendi
Ona hocalık etti, zaten caht etti kendi

Derken dirâset bitti ne merasim ne tören
Hocalarından başka yoktu onları gören

Rahlenin arakasından dua etti onlara
Melekler şahit idi bütün bu olanlara

İcazetini aldı Çıfaruksa'ya koştı
Altı ay orda kaldı hocası Mehmet Rüştü

Kıraat derslerini, aşere okumuştur
Kendini hazırladı büyük âlim olmuştur

Örnek bir insan idi Nebiye varis idi
Yaşadığı müddetçe ilme çok haris idi

Hacı Hasan Erol bey yazdı bir nüshasında
Genç iken imam olmuş Eğrisu yaylasında

Bir de Bayburt yaylası Çençül'de imam oldu
Tahsil,talim, kıraat tecrübe tamam oldu

Akçaabat kazasının Hurdimera köyünde
Bir yıldan fazla kalmış,bir ramazan ayında

Cemaat istemişti hatim ile kıldırılmış
Mescidi köyün halkı tıklım tıklım doldurmuş

Of'a bağlı Hastikoz köyünde imam durdu
Hem imam hem müderris bu görev dört yıl sürdü

Devlete memur olmak asla istemiyordu
Zühd hayatını seçmiş şüpheli yemiyordu

Bir çok arkadaşıyla istişare ederdi
Onların sayesinde sonunda karar verdi

Arkadaşlardan biri hacı Dursun Güven di
Hocaları bir idi Tayyip Zühtü efendi

Müracaat eyledi vaiz olmak istedi
Kısa bir müddet sonra Of'ta imtihan verdi

İmtihanı kazandı Akçaabat'a atandı
Akçaabat halkı onun sohbetine tadandı

Bir buçuk aydan sonra Of'a naklini aldı
Dört yıl of merkezinde vaaz olarak kaldı

Hem vaiz hem de imam Hastikozda kalırdı
Vaazı vermek için Of'a gider gelirdi

Hem imam hem müderris,vaizdi aynı anda
İnsan neler yapmaz ki irşat aşkı olanda

Dokuz yüz kırk sekizde Çaykara kaza olmuş
Hacı hasan efendi Çaykara'ya naklolmuş

Bu arada evinde tedrisat veriyordu
Ünü ülkeyi sarmış her dem ilerliyordu

Nasibi olan herkes rahlesine oturdu
İmkân verilse ona dünyayı okuturdu

Mütevazı haliyle büyük işler başardı
İlmiyle amel idi gereğince yaşardı

Her ilme vakıf idi tükenmeyen havuzdu
Talebelere müşfik, örnek bir kılavuzdu

Çaykara'da son âlim en son müderristi o
Her anı zikir idi her anı tedristi o

Talebeleri yazın epeyce azalırdı
Hacı Hasan efendi buna çok üzülürdü

Derdi herkesin yazı benim için kış olur
Talebe hasretiyle yollara bakış olur

Herkes güze girerken o yaza girer idi
Tullabını görünce o hep böyle der idi(tullab=talebeler)

Birçok talebesi var saymakla liste bitmez
Şiire muhaliftir buna sayfalar yetmez

Ancak bazılarını zikretmeden geçilmez
Hepsi de üstün zatlar kıymetleri biçilmez

Fakirullah Bilgini Ali Fikri Yavuzu
Mustafa Ayık hoca Mehmet Celal Yavuzu

Seyfettin Ayık hoca Yusuf Bilgin müftümüz
Yunus Vehbi Yavuz bey, takva, vera zühdümüz

Yusuf Şevki Yavuzla, Cevdet Yavuz hocamız
Bunlar ilimde yıldız daha var onlar camız

İki Ramazanođlu İsmail'le Süleyman
İkisi de önemli bilgileri pek yaman

Onun medresesinde yetişti çok mollalar
Mehmet Ali,Yahya'yla, Mehmet, Şükrü Sula'lar

Hepsi de birer rehber hepsi birer ışıklar
Fahrettin hoca ile Hasan hoca aşıklar

Bu kadarla iktifa, etmek gerek sayı çok
Hepsini teker teker anlatmaya mecal yok

Yaşayan alimlerden yazılmayan üzülür
Yunus Vehbi Yavuzun kitabında yazılır

Şiir bu, kitap değil beni mazur görünüz
Bana dua ediniz cennet olsun yeriniz

Çaykara halkı ondan her kes feyiz almıştı
Sohbetini dinleyen hepsi hoca olmuştu

Vaaz dinlemek için köylerden gelirlerdi
Buna devam edenler her şeyi bilirlerdi

Çaykara sayesinde özel bir yer olmuştu
Hapishanesi bile çok zaman boş kalmıştı

Hacı Hasan ismini tüm Türkiye bilirdi
Alimler ulemalar ondan fetva alırdı

Tam kırk sene az değil bir yerde mekan tuttu
Son nefesine kadar gece gündüz okuttu

Kırk yıl ara vermeden bu işe verdi önem
İcazet verdi durdu tam yirmi iki dönem

Yirmi ikinci dönem son dirâset olmuştu
Ömrü vefa etmemiş artık vade dolmuştu

Onun talebeleri hiç ortada kalır mı?
Üstat vefat edince icazet'i alır mı?

İşte böyle bir anda oğlu ve talebesi
Yunus Vehbi Yavuzun hemen yükseldi sesi

'Ben babamın yolundan devam eder giderim
Ona vefa borcum var bir kısmını öderim

Hak eden her kim varsa alır icazetini
Ben imtihan ederim her hoca namzedini'

İcazetini verdi derslerini bilenin
Yerine konmuş en son halkası silsilenin

Mikdat bal der ruhuna okuyalım fatiha
Böyle büyük bir âlim yetişir mi bir daha

Mikdat Bal